

El goig de donar sang, encara és necessari

Sovint, un acte tant vital com és la donació voluntària de sang, esdevé objecte de comentari per moltes persones. Els donants acostumem a aprofitar qualsevol ocasió per fer petits actes de militància activa a favor de la donació, en un intent de convèncer a les persones que poden donar sang però que, per un o altre motiu de recel, encara no s'han decidit a fer aquest pas.

Tots sabem que és necessari i que no correm cap perill en donar sang. Ens arriba informació prou contrastada que dóna garantia i certesa de no patir el més mínim risc, alhora que s'assegura el bon fi de la sang obtinguda. Per tant, no hi ha més raons objectives que la salut i l'edat, per eludir tan alt compromís de generositat i solidaritat.

En sentit metafòric, bé es podria dir que molt pocs rebutjarien participar gratuïtament en una societat que només reparteix dividends altíssims: ajudar a salvar vides humanes. El goig de tenir-ne accions val la pena, encara que no cotitzin en borsa.

Voldria així contribuir, modestament, a fer prendre consciència a les persones que, podent, encara no són donants de sang. Que pensin que la seva, encara és necessària. Que el sacrifici que cal fer és molt petit i el benefici humà que se'n obté molt gran. Que no ens podem permetre excuses

quan està en joc la possibilitat que la vida de qualsevol persona en depengui.

El nombre absolut de donants amb residència a Quart, que la Germandat de Donadors de Sang de Girona, tenia censats a 31 de març d'enguany, -de l'ordre de noranta persones- resulta significatiu, per bé que encara queda prou lluny de la mitjana desitjable. Tanmateix s'hi troba mancança de gent jove, sortosament nombrosa en el nostre poble i que no es pot quedar fora d'un compromís de futur tan essencial com ho és l'aportació al binomi: sang=vida.

Cal l'esforç de tots per augmentar el nombre de donacions. Aquesta estadística ha de ser quelcom més que la fredor d'unes xifres i el figurar en un lloc o altre de la relació de pobles. Esdevé mirall de la nostra consciència col·lectiva envers una necessitat vital d'indefugible atenció.

Experimentar la satisfacció que dóna sentir-se integrant de la gran "família" de donadors de sang, sublima aquest acte senzill, anònim i, avui per avui, insubstituïble. Això, com la mateixa vida, no té preu.

Dolors Maimí Codina

Delegada local de la Germandat de Donadors de Sang de Girona

La cartografia recent de les Gavarres i de l'Ardenya

La publicació del **Mapa de Les Gavarres i de l'Ardenya** per part de l'**Associació d'Amics de Les Gavarres i de l'Ardenya** (any 1992, escala 1:50.000) ha possibilitat tenir, per primer cop, una representació sencera d'aquest espai (en un full), en una escala prou detallada, on s'hi reflecteixen els elements patrimonials i topogràfics més rellevants. Aquest mapa és un excel·lent complement de l'important volum de producció cartogràfica que avui podem trobar en relació a aquests massissos. El fet d'aquesta edició és una bona pauta per a revisar la cartografia actual referida a **Les Gavarres i l'Ardenya**.

Un mapa es defineix, de forma general, com la representació gràfica de l'espai (terrestre, marítim o aeri). Aquesta representació pren necessàriament un caràcter sintètic ja que en el mapa s'hi recullen diversos elements que configuren el territori, en funció del tipus de mapa que observem. Cal tenir sempre present que un mapa és una representació selectiva i, sovint, simbòlica de la realitat, on s'hi seleccionen aquell conjunt d'elements que ajuden a fer una lectura determinada de l'espai. Un mapa, és per tant, parcial en el tractament de la informació.

Abans de centrar-nos en la cartografia pròpia de Les

Gavarres i l'Ardenya cal assenyalar la diferència entre pla o plànol i mapa. Segons la definició acceptada a nivell lingüístic, pla fa referència al mapa topogràfic comprès entre les escales 1:10.000 i 1:200.000 (cartografia) o bé, a la representació d'una ciutat o edifici (arquitectura). La realitat és que sovint el mot plànol s'usa per a definir aquell tipus de representació a gran escala (és a dir, les xifres de l'escala són baixes 1:10.000 i menys).

La cartografia és una necessitat ja llunyana. Fent un repàs de la cartografia històrica on s'hi troben dibuixades les Gavarres i l'Ardenya ens adonariem de la riquesa de producció cartogràfica d'aquesta àrea alhora que ens permetria fer un seguiment, sens dubte interessant, del grau d'ocupació i desocupació dels massissos. En aquest breu article ens cenyirem a la cartografia contemporània, concretament a la cartografia elaborada a partir de la segona meitat d'aquest segle.

Per a una major claredat en la definició dels mapes s'usa una classificació estàndard per a poder entendre'ns aq l'hora de parlar de mapes. Així, en termes generals, parlarem de cartografia bàsica i de cartografia temàtica. A partir d'aquí, s'usa l'escala del mapa (la relació entre les dimensions del